

Hageja nõuded

- tühistada komisjoni 11. novembri 2009. aasta otsus K(2009) 8682 (lõplik) (asi COMP/38589 — termostabilisaatorid) hagejat puudutavas osas;
- teise võimalusena vähendada otsuse artikli 2 punktides 17 ja 38 hagejale määratud trahvisumma suurust;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab komisjoni 11. novembri 2009. aasta otsuse K(2009) 8682 (lõplik) asjas COMP/38589 — termostabilisaatorid. Vaidlustatud otsuses mõisteti hagejale ja teistele ettevõtjatele trahv EÜ artikli 81 ja alates 1. jaanuarist 1994 Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artikli 53 rikkumise eest. Komisjon leidis, et hageja osales mitmetes kokkulepetes ja/või kooskõlastatud tegevuses tinal põhinevate termostabilisaatorite valdkonnas ja ESBO/ester valdkonnas Euroopa Majanduspiirkonnas, mis seisnes hindade kindlaksmääramises, turu jagamises tarnekvootide jagamisega, klientide jagamises ning tundliku äriteabe, eelkõige kliente, tootmis- ja tarnekoguseid puudutava teabe vahetamises.

Oma hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

Esiteks väidab hageja, et komisjon lähtus väärtalt sellest, et tinal põhinevate stabilisaatorite kartell püsis 21. märtsini 2000 ja ESBO/esteri kartell 26. septembrini 2000. Siinkohal väidab hageja, et kartelli tegevus lõppes juba 1999. aasta keskel.

Teiseks väidab hageja, et komisjoni pädevus trahvi määrata oli aegunud. Tema väitel lõppes absoluutne 10 aastane aegumistähtaeg 1999. aasta keskel. Pealegi ei peatunud aegumistähtaega kohtumenetluse ajaks liidetud kohtuasjades T-125/03 ja T-253/03: Akzo Nobel Chemicals ja Akros Chemicals vs. komisjon.

Kolmandaks väidab hageja, et rikutud on EÜ artiklit 81 ja seaduslikkuse põhimõtet, kuna hagejat kui nõuandvat ettevõtjat ei saa EÜ artikli 81 alusel karistada. Hageja väidab, et tema tegevus ei ole sätte sõnastusega hõlmatud ning selline tõlgendus ei olnud tegevuse toimumise ajal ette arvatav.

Täiendavalt esitab hageja neljanda, viienda ja kuuenda väite, milles ta kritiseerib komisjoni trahvi määramist. Konkretselt väidab hageja, et talle oleks tulnud määrata üksnes sümbolne trahv, kuna EÜ artikli 81 selline tõlgendus, et see hõlmab ka nõuandvaid ettevõtjaid, ei olnud tegevuse toimumise ajal ette arvatav. Lisaks on tegemist trahvisuuniste⁽¹⁾ rikkumisega, kuna trahvi ei oleks tohtinud määrata üldsummana, vaid see oleks tulnud arvutada tasu alusel, mida hageja teenuste osutamise eest oli saanud. Pealegi on komisjoni otsus vastuolus määruse (EÜ) nr 1/2003⁽²⁾ artikli 23 lõike 2 teises lauses sätestatud 10 %-se trahvi ülemmääraga, kuna tegemist oli ainult ühe rikkumisega. Hageja väitel on määratud trahv eksistentsi ohustav ning vastuolus selle ülemmäära mõtte ja eesmärgiga.

Hageja viimased kolm väidet puudutavad menetlusnormide rikkumisi. Hageja väidab, et rikutud on menetluse kestuse mõistlikkuse põhimõtet (seitsmes väide), et teda teavitati hilinemisega tema vastu algatatud uurimismenetlusest (kaheksas väide) ning et teda ei ole vaidlustatud otsusest nõuetekohaselt teavitatud (üheksas väide).

⁽¹⁾ Suunised määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 punkti a kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (ELT 2006, C 210, lk 2).

⁽²⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EÜT L 1, lk 1; ELT erivaljaanne 08/02, lk 205).

26. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Hairdreams versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Bartmann (MAGIC LIGHT)

(Kohtuasi T-34/10)

(2010/C 100/71)

Hagiavaldus esitati saksa keeles.

Pooled

Hageja: „Hairdreams“ HaarhandelsgmbH (Graz, Austria)
(esindaja: advokaat G. Kresbach)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Rüdiger Bartmann (Gladbeck, Saksamaa)

Hageja nõuded

— muuta Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 18. novembri 2009. aasta (asi R 656/2008-4) otsust nii, et hageja 22. aprilli 2008. aasta kaebus rahuldatakse tervikuna ja kaebuse vastustajalt apellatsioonikojas mõistetakse välja vastulausemenetluse, apellatsioonikojas toimunud menetluse ja käesoleva menetluse kulud;

— teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsus ja saata asi tagasi Siseturu Ühtlustamise Ametisse otsuse tegemiseks.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „MAGIC LIGHT” kaupadele klassides 3, 8, 10, 21, 22, 26 ja 44 (taotlus nr 5 196 597).

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Rüdiger Bartmann.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: Saksa sõnamärk „MAGIC LIFE” nr 30 415 611 kaupadele klassis 3.

Vastulausete osakonna otsus: rahuldada vastulause osaliselt.

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata.

Väited: määruse (EÜ) nr 207/2009 (1) artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna apellatsioonikoda rikkus segiajamise tõenäosuse hindamisel õigusnormi.

(1) Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

29. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Bank Melli Iran versus nõukogu

(Kohtuasi T-35/10)

(2010/C 100/72)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Bank Melli Iran (Teheran, Iraan) (esindaja: advokaat L. Defalque)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— tühistada nõukogu määruse (EÜ) nr 1100/2009 (mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid) lisa B jao punkt 4 ning nõukogu 18. novembri 2009. aasta otsus;

— mõista hageja käesoleva hagi seotud kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas asjas palub hageja tühistada osaliselt nõukogu 17. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1100/2009 (1), millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 423/2007 (2) (mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid) artikli 7 lõiget 2 ning tunnistatakse kehtetuks otsus 2008/475/EÜ (3), osas, milles hageja on kantud füüsiliste ja juriidiliste isikute, üksuste ja asutuste loetellu, kelle rahalised vahendid ja majandusressursid on vastavalt sellele sättele külmutatud.

Hageja palub tühistada lisa B jao punkt 4 hagejat puudutavas osas ning esitab oma nõuete toetuseks järgmised väited.

Esiteks väidab hageja, et vaidlustatud määrus ja vaidlustatud otsus võeti vastu hageja kaitseõigusi ning eelkõige tema õigust õiglasele asja arutamisele rikkudes, kuna talle ei esitatud ühtegi tõendit või dokumenti, mis nõukogu väiteid toetaksid. Lisaks kinnitab hageja, et 2008. aasta otsusele täiendavad väited on ebamäärased, ebaselged ning hagejal ei olnud võimalik neile vastata, kuna keelduti teda ära kuulamast.

Hageja väidab veel, et kostja on rikkunud kohustust esitada piisavad põhjendused.